

Besluitenlijst Besluitvormende raad

Datum	12-06-2019
Tijd	19:30 – 20.43 uur
Locatie	Hoornaar, gemeentehuis - raadzaal
Voorzitter	D.R. van der Borg
Commissaris van de Koning en kabinetschef	J. Smit
Raadsleden	Mevrouw Hilgersom W.C. (Wietse) Blok, P.G.M. (Philomeen) Breddels, P.J. (Pieter) van Bruggen, B.J. (Berend) Buddingh, C.A. (Corné) Egas, B. (Bas) de Groot, P. (Piet) de Gruijter, A.A.J. (Anneke) Hartog-de Baat, D.D. (Dagmar) van den Herik (CDA), P.D. (Erik) Jonker, J.C. (Jan-Arie) Koorevaar, J.H.M. (Mario) de Lijster, G.E. (Bert) Moret, A.J. (Ad) van Rees, R.J. (Ruud) van Rijn, C.G.N. (Curt) Roth, G.P.A. (Bert) Snoek, H. (Harry) Stam, J. (Joke) Stravers, L. (Leo) Timmer, P. (Paul) Verschoor, H. (Herman) van de Water
Griffier	M.A.J. (Marjolein) Teunissen
Afwezig	W.A.P. (Wilma) de Moel, A.S. (Sanne) Zijlstra-van den Hof, J. (Jonette) Korevaar-den Besten, J. (Jan) Lock, R.C. (Ruud) den Haak

1 **Opening en vaststellen van de agenda**

De voorzitter opent de vergadering. Een speciaal woord van welkom aan de commissaris, de heer Smit. Fijn, dat u er bent. En mevrouw Hilgersom, chef van het kabinet. Leden van de raad, leden van het college en iedereen op de publieke tribune, ook welkom. Fijn, dat u er ook bent. Deze vergadering staat in het teken van het ophalen van de profielschets voor een nieuw te benoemen burgemeester. Dus vanavond wordt de profielschets aan de commissaris aangeboden. Daar gaan we met elkaar over spreken. Het is een belangrijk moment, een belangrijke stap in de procedure om tot een nieuwe burgemeester te komen. Ja, voor Molenlanden heel bijzonder. Een nieuwe gemeente, per 1 januari net ontstaan. Hij zou eigenlijk willen zeggen: wie wil er nou geen burgemeester worden van de nieuwe gemeente Molenlanden?

Er zijn wat berichten van verhindering: mevrouw De Moel, mevrouw Zijlstra, mevrouw Korevaar en de heer Lock. De heer Den Haak komt later. Komt hij niet? De heer Den Haak komt niet. We zijn niet helemaal compleet.

2 **Mededelingen**

Er zijn geen mededelingen te doen.

3 **Profielschets burgemeester**

De voorzitter wil graag de heer Snoek, beoogd voorzitter van de vertrouwenscommissie, die zo dadelijk wordt vast gesteld, vragen om een

toelichting te geven op de profielschets, die de afgelopen weken tot stand is gebracht.

De heer Snoek:

Geachte commissaris van de Koning, kabinetschef, leden van de raad, college, dames en heren, misschien moet ik zeggen: heer. Ik heet u hartelijk welkom. Als voorzitter van de vertrouwenscommissie in oprichting licht ik graag het proces en het profiel inhoudelijk toe. Het is fijn om de commissaris van de Koning vandaag in onze mooie gemeente Molenlanden te zien. We ontvangen u graag. Vandaag bent u in Hoornaar, voormalig gemeentehuis van Giessenlanden en één van de werklocaties van de nieuwe gemeente. Onze gemeente beschikt niet over één locatie, maar heeft vijf servicekantoren en twee werklocaties. We zoeken een nieuwe burgemeester voor dit prachtige en bijzondere gebied. Een gebied dat zich kenmerkt door mooie natuur, boeren bedrijven, molens en een grote, onderlinge verbondenheid. De herindeling tussen Giessenlanden en Molenwaard is net achter de rug. We hebben deze harmonieus voorbereid en de overgang is over het algemeen soepel verlopen. Er zijn natuurlijk best wel wat kinderziektes, om het zo maar te noemen. Er zijn, om het zo te zeggen, best nog wel wat werkprocessen, die op elkaar afgestemd moeten worden en geharmoniseerd. Maar we zijn er van overtuigd, dat we goed op weg zijn. In het algemeen kunnen we stellen dat onze gemeente er staat, zowel intern naar al onze inwoners, als in de regio en daarbuiten. Dat is ook te danken aan de niet aflatende inzet van onze waarnemend burgemeester, de heer Dirk van der Borg. Ik wil hem vanaf deze plaats graag onze erkentelijkheid daarvoor naar hem uitspreken. Dan over het proces. De vertrouwenscommissie in oprichting is vanaf maart diverse malen bij elkaar gekomen. We zijn direct aan de slag gegaan met onze eerste taak, namelijk het opstellen van een concept profielschets. We hebben dat uiteraard niet alleen gedaan. De inwoners van Molenlanden zijn als eersten nadrukkelijk betrokken geweest bij dit proces. Via een online enquête vulden 574 inwoners drie vragen in over de gewenste competenties en kwaliteiten van de burgemeester. Tevens zijn de fractievoorzitters in een workshop aan de slag gegaan met hun visie op de ideale burgemeester. En deze twee bouwstenen hebben geleid tot de concept profielschets. We hebben vervolgens een reflectie gevraagd aan college, ambtelijke leiding, de OR en partners in de veiligheidsketen, zoals het OM, veiligheidsregio, politie, het waterschap Rivierenland en ook uiteraard richting onze raadsleden. Er was op 14 mei een openbare avond voor inwoners en vertegenwoordigers van maatschappelijke instellingen en bedrijven in onze gemeente om met elkaar door te praten over de concept profielschets. Tijdens de uitzending op 20 mei 2019 van de lokale omroep Klokradio heb ik samen met onze griffier het hele proces om te komen tot een kroonbenoemde burgemeester via de ether toegelicht. Voorzitter, iets over de uitkomsten van de enquête. Onze inwoners spraken zich duidelijk uit in de enquête. Zij vinden betrouwbaarheid, daadkracht, eerlijkheid, belangstellend en verantwoordelijkheid de vijf meest belangrijke

eigenschappen van de nieuwe burgemeester. Zij vinden dat die nieuwe burgemeester samen met het college veel tijd moet besteden aan de volgende drie thema's: woon-, werk- en leefklimaat, veiligheid en daadkrachtig handhaven en goede communicatie. Ook selecteren ze drie criteria, die zij belangrijk vinden bij de selectie voor die nieuwe burgemeester, en dat zijn: mijn burgemeester is een goede burgervader dan wel -moeder, die investeert in de mensen van onze dorpen en de stad Nieuwpoort. Mijn burgemeester blijft altijd, in welke situatie dan ook, het gesprek voeren en het compromis zoeken. Mijn burgemeester draagt het DNA (dialoog, nabijheid en ambitie) van Molenlanden uit. Onze inwoners verwachten dus een mensgerichte en zichtbare burgemeester. De nieuwe burgemeester van Molenlanden moet voor hen benaderbaar zijn en vooral een burgervader of burgermoeder. De verbindende rol is belangrijk om daarmee de verschillende kernen, gemeenteraad en ambtelijke organisatie goed met elkaar te laten samenwerken. De vertrouwenscommissie in oprichting heeft zich daar 100% bij aangesloten. Het is belangrijk om een burgervader of burgermoeder te vinden, die midden in de samenleving staat en onze plattelandscultuur begrijpt. Hij of zij moet daadkrachtig kunnen zijn waar nodig en daarbij altijd met een goede communicatie in verbinding blijven staan met de mensen om hem of haar heen. De vertrouwenscommissie i.o. heeft de input van alle betrokkenen uitvoerig besproken en gewogen en is op 24 mei 2019 in gezamenlijkheid tot de conclusie gekomen dat de profielschets aan de gemeenteraad ter vaststelling kan worden aangeboden. Ik mag vaststellen, dat wij een zorgvuldig proces hebben doorlopen. We hebben onze gemeente en verwachtingen richting de nieuwe burgemeester, in mijn overtuiging, op een treffende en correcte wijze verwoord. Ik ben benieuwd, commissaris, naar uw reactie. Dank u wel.

De voorzitter bedankt de heer Snoek voor deze toelichting op de profielschets. De commissaris is al uitgenodigd om te reageren op datgene wat zojuist naar voren is gebracht en wat er in de profielschets staat. Aan u het woord.

Commissaris van de Koning de heer Smit:

Dank u wel. Fijn, dat ik hier vanavond mag zijn. Het is altijd een genoegen om hier naartoe te rijden. Zeker als de zon schijnt, het is voorjaar, het is prachtig hier. Het is dat ik op een andere mooie plek woon. De voorzitter merkt op, dat hier nog wel wat te koop is.

Commissaris van de Koning de heer Smit:

Ik zag inderdaad iets aantrekkelijks staan. Maar ja, dat maakt het wat ongemakkelijk. Fijn. Het is altijd een bijzondere avond, een avond waarin je een profielschets ophaalt, want dat is de start van een procedure die mij als commissaris altijd in de gelegenheid stelt om wat nader kennis te maken met de gemeente en wat meer geschiedenis te maken met de gemeente. Het is niet de eerste keer, dat ik hier ben. Jullie burgemeester ken ik inmiddels heel goed

en andersom. Een aantal van u heb ik ook al een aantal keer ontmoet, maar het is altijd mooi om in zo'n procedure een tijdje met elkaar op te lopen. Voor mij dan de opgave om goed te luisteren naar wat u te zeggen heeft, wat uw wensen zijn. Die heeft u opgeschreven in de profielschets, waar ik zo iets over ga vragen. En om dan goed te kijken naar de mensen, die hierop gaan reflecteren. En dan met u en uw wensen in het achterhoofd en mijn eigen opvattingen over competenties van een burgemeester. En om dan uiteindelijk met een zorgvuldig samen gestelde shortlist te komen, waarmee u aan de gang gaat, althans de vertrouwenscommissie, dan niet meer in oprichting, maar dan geëffectueerd. Even iets over de procedure zelf. Er wordt heel veel van gevonden en heel veel over gesproken en geschreven. Er is ook een discussie over, onlangs ook in de Eerste Kamer natuurlijk, die tot het weghalen uit de Grondwet heeft geleid. Maar wij staan aan het begin van een hele, wat ik vind, zorgvuldige en mooie procedure om te komen tot de juiste keuze van uw burgemeester. Eigenlijk is het een hele mooie mix van kiezen en benoemen. Want u gaat straks uit een voorselectie, die ik voor u maak, in gesprek met een aantal kandidaten, die geschikt zijn voor het ambt en ook passen binnen uw profiel, het profiel wat u gemaakt heeft. U komt dan met een voordracht, een tweevoudige voordracht, waarvan nummer 1 dan de beoogd burgemeester is. En wat is er nou mooier dan op die manier als het ware gekozen te worden na een voorselectie? Hier zal hij straks iets over zeggen. En dan een koninklijke goedkeuring te krijgen? Door de kroon benoemd: goed, we gaan het doen. Ik moet zeggen, ik ben zelf ook kroonbenoemd, ik vind dat mooi. Dat je het stempel krijgt, meer dan een stempel overigens, nadat er zorgvuldig is gekeken: wie willen we hier? Een aantal van u zal dit voor de eerste keer mee maken, zo'n procedure, en ervaren hoe dat gaat. Ik word altijd een beetje kriegel van verhalen over achterkamertjes. Er is helemaal niks achterkamertjes aan. Ik denk dat als we rondkijken een ieder van u wel eens gesolliciteerd heeft. De mensen die 'nee' zeggen worden altijd bevraagd, maar ik heb wel eens gesolliciteerd, zelfs naar deze functie. Ik vond het wel verdraaid prettig dat niet breed in de krant werd uitgemeten, dat ik naar die functie had gesolliciteerd, zodat mijn huidige werkgever niet zou denken: wat heb ik nog aan die man, is hij weg? Of dat hij voor de derde keer, niet dat dat gebeurd is, want voor alle andere dingen is hij gevraagd, maar dat iemand het elke keer net niet geworden is. Dat is toch vervelend. Waarom is het nou vertrouwelijk? Dat is niet omdat we niet transparant zijn, maar omdat het over personen gaat, om mensen. En je wilt ze ook alle rust en ruimte geven om te reflecteren op de vacaturetekst die gaat komen en om dat niet het risico te lopen, dat de hele wereld daar van af weet. Waarom praten we daar niet openlijk over? Niet omdat we dingen verborgen willen houden, maar omdat het over de mensen gaat, die ook als ze het niet worden ook weer verder moeten. Als breed uitgemeten zou worden wie er allemaal mee doet en wat we daarvan vinden, dan denk ik dat de animo om te gaan solliciteren of de vinger op te steken drastisch zal afnemen. Het is een heel normale procedure, die ook in andere organisaties zit. En daar roepen jullie een vertrouwenscommissie voor bij elkaar namens jullie, namens

de hele raad en eigenlijk ook als gemandateerd volksvertegenwoordiger namens de gemeente, die deze belangrijke klus op een zorgvuldige manier gaat uitvoeren. Dat betekent ook, dat die hele procedure in het teken van vertrouwelijkheid staat ter bescherming van de mensen die uiteindelijk gewoon hun interesse tonen voor deze burgemeesterspost. Als het vertrouwen beschaamd wordt en er wordt gelect, dan leg ik de procedure gewoon stil. Dan gaan we onderzoeken en uitzoeken wie er gelect heeft en dan volgt er gewoon aangifte. Dat klinkt een beetje schoolmeesterachtig, ik heb het gelukkig nog nooit hoeven doen, hier zal hij dat ook zeker ten overvloede zeggen, maar dat zijn de regels van het spel. Totdat er wellicht ooit in de toekomst anders over besloten wordt, maar zo zijn de regels van dit mooie en zorgvuldige spel. Dan neem ik zo meteen de profielschets in ontvangst en daarmee onder de arm ga ik weer naar Den Haag. Dan wordt er een advertentie geplaatst o.a. in de Staatscourant en andere sites, waar geïnteresseerden in de regel kijken. Dan schrijven mensen mij een brief als ze hier burgemeester willen worden. Die richten ze aan de majesteit door tussenkomst van de commissaris van de Koning. Die brief komt bij mij op mijn bureau. En ik maak dan een selectie van de mensen, die ik uitnodig voor een kennismakingsgesprek. Er zitten soms mensen bij die ik al lang ken, maar ook veel mensen niet. Ik ben er tamelijk royaal in. Ik zeg niet: die hoef ik niet. Ik ben tamelijk royaal in het uitnodigingsbeleid. Ik kijk ook niet alleen naar mensen die al in het openbaar bestuur zitten. Wat zijn interessante mensen op basis van hun CV, hun brief en referenties die ik soms krijg van een burgemeester of wat dan ook? Of van een commissaris van de Koning als het een burgemeester betreft. Dan ga ik met die mensen het gesprek aan, dat doe ik samen met mijn kabinetschef. Wij proeven dan de mensen de nieren. Dat zijn over het algemeen niet hele lange gesprekken, maar intensief om snel in de gaten te hebben: snapt deze persoon waar het in het ambt om gaat? Heeft hij zicht op wat er in deze gemeente nodig is en speelt? En wat kan hij of zij daar aan toevoegen? Dan kom ik uiteindelijk met een shortlist. Ik heb een longlist van mensen, die ik uitnodig. En dan een shortlist van mensen, waarvan ik denk: ja, die passen hier als nieuwe burgemeester. Dan komt die vertrouwenscommissie bij mij op bezoek en die haalt met mij het net op. Dat kan ik hier wel zeggen: stel dat er aan de ene kant niks in zit, dan gooien we het net uit aan de andere kant. Maar zonder gekheid: dan halen we het net op en dan bespreek ik met de vertrouwenscommissie alle kandidaten. Ik laat zien wie er allemaal gereflecteerd heeft. En ik leg uit waarom ik de één wel heb uitgenodigd en de ander niet heb uitgenodigd, wat ik vervolgens aan indrukken heb opgedaan, van die mensen, en hoe ik uiteindelijk tot mijn shortlist ben gekomen van wat mij betreft competente, benoembare kandidaten voor deze gemeente. Dan zeg ik: ik ga even een half uurtje weg, dan kunnen de broeders, of de broeders, zie daar heb ik het al. Dat komt omdat we het er in de consistorie al over hadden. Afkomst verloochent zich niet. We hadden het over het ambtsgebed. Dan zeg ik tegen die vertrouwenscommissie: ga even zelf nog even door die brieven heen, een half uurtje. Doe niet mijn werk over, maar misschien zit er iemand

tussen die niet op mijn shortlist staat, maar waarvan u toch zegt: kunnen we die toch niet spreken? Dan hebben we het daar over. Dan kan ik nog een keer uitleggen waarom ik vind van niet, maar soms kan ik ook zeggen: vooruit, kijk dan zelf maar. De regel voor mij is: ik stuur alleen maar mensen door, waarvan ik denk dat ze geschikt zijn voor het ambt, want ik ben hier verantwoordelijk voor goed en integer openbaar bestuur. Maar tot nu toe is dat altijd uitstekend verlopen en ben ik of in staat geweest om goed te motiveren hoe ik kom tot die shortlist of dat we het eens zijn. In een enkel geval gaat er iemand van mijn shortlist af, waarvan u zegt: die kennen we al, die hoeven we niet. Of: mogen we die ook spreken? Dan hebben we het er over. Dan stellen we in feite samen die shortlist vast, de vertrouwenscommissie en ik. Dan duw ik u af en dan gaat u in gesprek met die kandidaten. Daar zijn ook al data voor, het zal na de zomervakantie zijn. Ik vind overigens wel dat we dat even moeten melden in die advertentie, want anders zit er een gat tussen. Even naar kijken. Dan is voorzien, dat die vertrouwenscommissie op dinsdag 15 oktober bij mij komt. Dan halen we het net op, zoals ik net zei. Dan ga ik praten met die mensen. En dan komt de vertrouwenscommissie bij mij terug, zoals gepland op 5 november om te vertellen wat hun bevindingen zijn. Dan wordt dus in feite vast gesteld wie op jullie voordracht staat op nummer 1 en nummer 2. Dat wordt dan gevolgd door een raadsvergadering, een geheime vergadering en een openbare vergadering. Dan wordt dat bekend gemaakt. Dan staat het gepland: op maandag 13 januari 2020 kom ik hier weer naartoe om die feestelijke installatie te mogen opluisteren met het afnemen van de eed of de gelofte en dan het feest wat erbij hoort. Dat is de procedure, die we met elkaar gaan starten.

Maar het begint allemaal met die profielschets en daar heb ik wel een aantal vragen bij. Allereerst een compliment. Ik heb hem met veel plezier gelezen. Het is een wervend verhaal. Het is echt een mooi verhaal, wat realiteitszin uitstraalt, maar ook uw gemeenschap hier typeert. Want dat is wel het woord wat hier past. U heeft hier nog iets met elkaar om het maar zo te zeggen. Ik denk dat u hier iets met elkaar heeft, waar veel mensen in deze tijd nog wel naar verlangen. Het op elkaar betrokken zijn, een beetje voor elkaar zorgen, je niet al te veel opwinden over van alles en nog wat, doe maar normaal dan doe je al gek genoeg en zuinig zijn op de samenleving hier. Dat ademt die profielschets uit. Dat vond ik een genoeg om te lezen. De zorg voor de mensen, maar tegelijk ook weer niet een soort Swiebertje-omgeving, waarbij je denkt: gebeurt er nog wat? Nee, u vraagt om een burgemeester met daadkracht en met lef, met een breed netwerk, die zijn voelhorens uit kan steken, die ook gezien wordt, niet alleen hier in de gemeente, maar ook daarbuiten, die weet waar hij of zij over praat, de boer op gaat, letterlijk en figuurlijk en zijn mannetje of haar vrouwtje weet te staan in het krachtenveld van vandaag. Dat is mooi. Een mooie mix van 'dit zijn wij'. We praten tegenwoordig veel over identiteit, nou, dat proef ik ook in die profielschets. Maar zonder je af te sluiten voor de ontwikkelingen van de wereld, waarin wij

met elkaar leven. Dat is mooi. Ik zie ook een aantal belangrijke thema's terugkomen, als het gaat over economie, duurzaamheid, bodemdaling, het versterken van de agrarische sector, dan zijn dat belangrijke thema's. Dat vind ik een mooie mix van traditie en nog een mooie gemeenschap met elkaar, maar ook met twee benen in de wereld van vandaag. Dat vraagt u eigenlijk ook van uw burgemeester. Ik zei net tegen uw huidige burgemeester, het is eigenlijk helemaal verkeerd wat ik nu ga zeggen, maar: u zoekt eigenlijk gewoon een echte burgemeester. Daarmee doe ik misschien een heleboel andere mensen tekort, maar wat ik bedoel te zeggen is: iemand die boven de partijen staat, maar ook belangstelling heeft voor de mensen, ook de rol van burgervader of -moeder kan of durft op te nemen, ook voorganger is in de seculiere zin van het woord. (Dat zegt veel, een compliment trouwens, maar dat had hij ook wel verwacht.) Maar die ook bij de kladden durft te grijpen, als dat nodig is. En u zelfs af en toe durft te shockeren, las ik ergens. Dat is een mooie rol. Dus mijn complimenten voor die profielschets. Ik vind het een wervend verhaal. Overigens, deze avond en deze vergadering is minstens zo belangrijk als die profielschets, want de band of de livestream of what ever, de opname van deze avond wordt net zo gretig gelezen of bekeken als de profielschets zelf. U krijgt nog de kans om wat dingen van het papier af te halen en nog een keer te benadrukken waar het om gaat. Ook de rol, waar het gaat om participatie, van de doe-democratie en de representatieve democratie. Dat is, ik wil niet zeggen een worsteling, maar wel een vraagstuk waar we veel mee zitten. U zit hier allemaal met een mandaat. U wordt geacht te besturen, maar niet zonder ook goed te weten wat er in de samenleving voelt. Er wordt heel veel gesproken over de kloof tussen bestuur en inwoners, de burgerij. Die kloof is er van nature, die kan ook niet helemaal weg zijn, want om te besturen heb je enige distantie nodig, anders is elk laatste woord het woord. Aan u de belangrijke taak om gehoord te hebben wat er leeft om uiteindelijk met een mandaat een besluit te nemen, een geluid te maken. Dat snapt niet iedereen meer in deze tijd, maar u zoekt dus naar een mix van die doe-democratie: zeg maar wat u wilt, maar houd er rekening mee dat niet al uw wensen ingewilligd kunnen worden. Ik zeg altijd: er is een onderscheid tussen luisteren en luisteren is niet altijd doen wat er gezegd wordt. Na deze loftuitingen... De voorzitter merkt op, dat het nu komt.

Commissaris van de Koning de heer Smit:

Mooi, dat u uw inwoners hebt bevroegd. Er komt eigenlijk een breed pallet aan wensen, maar ook samengevat, zoals u net gedaan hebt, in die belangrijke eigenschappen als betrouwbaar, integer, verbindend. U zoekt een echte burgemeester; het zal u niet verbazen, maar dit kom ik in heel veel profielschetsen tegen. Het is apart, dat we in deze tijd dus een enorme behoefte hebben aan mensen die verbinden. In een tijd van fragmentatie en polarisatie en elkaar soms letterlijk de tent uitvechten, is er een enorme behoefte aan een verbinder. Ik zeg altijd wel: als u een verbinder zoekt, dan is dat ook een opdracht aan uzelf, want wat moet er dan verbonden worden?

Moet u zelf verbonden worden? Als u allemaal hier zegt: dat laten we lekker aan die burgemeester over en vervolgens vecht u elkaar de tent uit, dan wordt het helemaal niks. Dus als u zegt: we zoeken een verbinder. Dan zegt u ook: we willen graag verbonden worden. Als u zegt: we willen een boegbeeld. Dat staat ook in elke profielschets, logisch. Dan moet je altijd nadenken over een boegbeeld. Dan zegt u in feite dat u een krachtvolle, besluitvaardige burgemeester wilt met lef. Dat is altijd lastig te hanteren. Die zal ook zijn of haar eigen mening hebben: u kunt dat wel roepen, maar ik vind dat dit moet gebeuren. Dan hangt het af van het subtiele spel af wat u met elkaar speelt, maar dat is het lastige van een boegbeeld. Dat is niet iemand die alleen maar de garage uit rijdt als het u zint. Houd daar rekening mee.

Even een paar vragen. U bent een jonge fusiegemeente. U heeft net in uw inleiding gezegd, dat er nog wel wat hick-ups zijn of wat kinderziektes. Er is gelukkig wat om aan te werken. Noem eens een paar van die punten, die daarmee te maken hebben, waar u nog aan het wennen bent aan elkaar of probeert het proces in elkaar te schuiven. Hoe staat Molenlanden ervoor in het halve jaar dat het nu een nieuwe gemeente is? Dat is de eerste vraag. Leg een beetje uit aan die nieuwe burgemeester hoe het hier zit. Ik zal een aantal vragen stellen. Hoe ervaren de inwoners tot nu toe die samenvoeging? Ik heb er weinig over gehoord, dat is een goed teken, maar misschien kunt u er iets meer over vertellen. Landt dat een beetje? U staat te popelen om een antwoord te geven.

De heer Snoek:

Ik wil u eigenlijk in de rede vallen, met permissie. In de voorbereiding op dit gesprek hebben we in de vertrouwenscommissie i.o. bedacht dat we de segmenten een beetje verdelen. Dus vragen over personeel, over organisatie, die hebben we een beetje verkaveld over de zes fractievoorzitters, omdat ik niet alleen het woord kan voeren bij de opening en ook niet alleen met u aan het praten ben, maar de gedragenheid van de raad. Als u het wat specifieker wil duiden in welk domein we de vraag kunnen parkeren, dan zal één van mijn collega's daar antwoord op geven. De voorzitter heeft dat lijstje ook voor zich, dus hij zal kijken welke vraag bij welk domein past. Dat bent u wel van me gewend.

Commissaris van de Koning de heer Smit:

Ik wil zeggen: rubriceer het zelf maar. U wilt een krachtig en invloedrijk bestuurder. Ook lees ik ergens in de profielschets dat bestuurlijke ervaring een pre is. Daar zit enig licht tussen. Het helpt mij om te weten wat u daarmee bedoelt. Ook kan het iemand zijn, die zijn of haar ervaring elders heeft opgedaan dan in het openbaar bestuur. Duid u dat eens nader. Het helpt mij bij het goed kijken naar wat ik moet zoeken. Ook: wat is een krachtig en invloedrijk bestuurder in een paar woorden? Wat associeert u daar bij? Het moet iemand zijn, die goed in de samenwerking zit met de omgeving,

Vijfheerenlanden. Zelfs over de grenzen heen, zeg ik altijd i.p.v. grenzeloos. Daar hebben we altijd een dispuut over. Ik ben voor erkenning van grenzen, maar dat zijn stippellijnen en geen muren. Daar moet je ook doorheen kunnen. De voorzitter merkt op: dus grenzeloos.

Commissaris van de Koning de heer Smit:

Het is goed een wat rustiger persoon te zoeken hier. Maar goed. De Drechtsteden, Gorinchem, Krimpenerwaard. Dit situeert u. Ik weet niet waar het hoort, maar het valt onder het kopje 'algemeen'. Hoe ziet u die samenwerking? Wat vraagt u van die persoon of verwacht? Het kan zijn, dat er soms een dilemma optreedt: ja, ik moet nu echt naar een regiovergadering, maar er is ook iets in de gemeente aan de hand. Er kan een moment zijn, waarop er spanning is tussen het belang van aanwezigheid in de regio en het belang van aanwezigheid hier. Noem eens iets van de economische uitdaging hier. Misschien past dat wel bij 'financieel'. Dan meteen er achteraan: hoe staat het er financieel voor hier? Dan hebben we dat ook maar meteen gecoverd om het op zijn Nederlands te zeggen. Veiligheid, de portefeuille openbare orde en veiligheid. Belangrijk. Ik lees ook iets over ondermijning. Ik was gisteren ook tot 23.00 uur bezig, dus ja, ik kom niet voor niets hier naar toe. Iets over veiligheid en het veiligheidsdomein. Waar moet die persoon rekening mee houden? Misschien kunt u iets zeggen over de verandering op het gebied van jeugdzorg. Dat is een veelbesproken thema in deze tijd; het overbrengen naar de lokale democratie, de lokale gemeente. Hoe gaat dat hier? Ik heb al iets aangeraakt m.b.t. de spanning tussen de doe-democratie, het betrekken van inwoners, en de representatieve democratie. Hoe wordt dat spel hier gespeeld? Wat stelt u zich daarbij voor? Dan ben ik bijna aan het eind van mijn vragen. In wat voor ambtelijk apparaat komt deze burgemeester terecht? Waarmee moet hij rekening houden? Hoe is de sfeer? Hoe gaat het? Tot slot de vraag: hoe komt u hier met elkaar tot besluiten? Is dat een pittig debat? Is dat gemoedelijk? Wat is de bestuurscultuur en de politieke cultuur hier in Molenlanden? Daar wil ik het even bij laten. Heeft u het gerubriceerd? De voorzitter heeft een poging gedaan. Dank u wel.

De voorzitter heeft verschillende vragen gehoord. Hij begint maar even bovenaan. Hoe staan we ervoor na de herindeling? Welke hick-punten zijn er nog? Hij kijkt even naar de heer Verschoor of hij hierop in wil gaan. Op zijn lijstje staat, dat hij het fusieverhaal zou toelichten. Die vraag past wel bij hem.

De heer Verschoor:

Ja, als ik daar persoonlijk naar kijk, dan vind ik die fusie vrij soepel verlopen. Ook in de voorbereidingsfase, maar nu we ook daadwerkelijk één gemeente zijn denk ik dat het vrij rustig verloopt. Dat heeft er misschien ook wel mee te maken, dat deze gemeenten al eerder een fusie achter de rug hebben. Ik ben zelf Oud-Alblasser, dus we zijn Graafstroom geworden en daarna Molenwaard en vervolgens Molenlanden. Dus mensen zijn er wel aan gewend, dat ze in hun

eigen kern wonen, maar tot een grotere gemeente behoren. Maar ik blijf toch Oud-Alblasser. Ja, voor welke hicks staat deze gemeente? Kijk, voor zover ik dat zelf kan overzien, denk ik dat de raad, een vrij nieuwe raad met mensen uit oorspronkelijk Giessenlanden, uit oorspronkelijk Molenwaard, maar ook ongeveer een derde van de raadsleden is nieuw, dat betekent dat ze zich een nieuwe cultuur moeten ontwikkelen. En ook dat mensen expertise moeten opbouwen. Nieuwe mensen op eigenlijk alle domeinen. Mensen die al eerder raadslid waren zullen ook het andere gebied goed moeten leren kennen. Maar als ik kijk naar de eerste 5 of 6 maanden, waarin de raad van Molenlanden functioneert, dan vind ik dat het vrij behoorlijk loopt. We zijn overgestapt, zeker wat mensen uit Molenwaard betreft, naar een andere vergadercyclus. We hebben te maken met gespreksavonden, meningsvormende avonden, besluitvormende raden. Als je kijkt naar de raad van gisteravond hebben we, denk ik, soepel met elkaar een groot aantal besluiten genomen. Voor wat betreft de ambtelijke organisatie, die pak ik ook gelijk mee, die zijn overgeschakeld naar een andere organisatievorm. Meer zelfsturend. Dat is nog in ontwikkeling. Mensen moeten groeien. Daarnaast is er natuurlijk ook sprake van een harmonisatie op een groot aantal beleidsterreinen. Het is belangrijk dat de nieuwe burgemeester daar ook een uitdaging in ziet. Zowel de gemeenteraad vooruit brengen als de ambtelijke organisatie.

De voorzitter bedankt hem. Hij gaat even naar mevrouw Stravers van de fractie van Doe Mee. De commissaris vroeg: hoe hebben de inwoners de herindeling ervaren? Hoe kijken ze er nu tegen aan? Zijn daar wat aspecten over te vermelden?

Mevrouw Stravers:

Dank, voorzitter. Dat is na deze periode ook wat lastig te vertellen. We hebben inmiddels allerlei pogingen gedaan om de mensen te consulteren m.b.t. het beleid wat we gaan voeren. We hebben ook met elkaar als raad ingestemd met het samenlevingsprogramma. Dat samenlevingsprogramma is tot stand gekomen eigenlijk door alle stakeholders wat betreft maatschappelijke instellingen, ondernemers, inwoners, de raad te consulteren om te kijken wat er leeft en wat er speelt en wat we eigenlijk willen. Dat heeft nu een schets opgeleverd met zichten waar nog een financiële uitdaging ligt. Dit wordt binnenkort met de kadernota besproken. Ik hoor terug van mensen, dat ze dat zeer waarderen, omdat mensen het wel erg op prijs stellen om gehoord te worden, ondanks het feit dat de opkomst niet erg groot is. Ik denk dat dat onze kleurrijke gemeente kleurt. Niet ieder dorp heeft dezelfde cultuur. Nieuw-Lekkerland is een heel ander dorp dan Arkel. Er is ook een nieuwe coalitie, daar zijn mensen nog wel wat voorzichtig in. Eerst maar eens kijken. Het klinkt allemaal wel fris en het klinkt allemaal wel goed, maar eerst maar eens zien. Dat typeert ook wel onze gemeenschap. Ja, ik denk dat over het algemeen de beleving is van: we willen wat anders, we willen wat frisheid, we zien hier en daar wel dat het wat anders mag, maar we moeten het ook nog wel

eerst zien. Ik denk dat dat nog wel heerst. Naarmate de tijd vordert en we met elkaar de zaken tot wording kunnen brengen, zal dat zijn uitwerking krijgen.

De voorzitter denkt dat zij ook als geen ander het e.e.a. kan vertellen over de jeugdzorg. Toen de commissaris dat noemde, dacht hij dat hij maar één daarover het woord kan geven.

Mevrouw Stravers:

Ik zou ook nog wel wat willen vertellen over de doe-democratie. Komt dat later aan bod? De voorzitter wil eerst even de jeugdzorg.

Mevrouw Stavers:

De jeugdzorg. Ja, wat we nu zien is eigenlijk niet veel anders dan landelijk, dat daar heel veel zorg is m.b.t. de toename van vraag van jeugdhulp. De toenemende vraag en de moeiten die gemeenten hebben om deze ook te kunnen bekostigen. Wij hebben de jeugdzorg na de decentralisatie in 2015 opgetuigd samen in Zuid Holland zuid. Dat waren indertijd 17 gemeenten. De kracht van de grootte maakt we wat efficiency dachten te bereiken met name aan de voorkant, aan de inkoop. Ook het opzetten met elkaar van de indicatiestelling. Daar zou je veel aan kunnen hebben. Alleen, de kaders 'iedereen heeft een veilige en gezonde jeugd en komt tot ontwikkeling', de kaders die mee gegeven zijn vanuit het rijk, maken dat bijna alles mogelijk is. En politiek gezien zijn we nog niet zover om te zeggen: wat kunnen we wel, wat kunnen we niet, wat is nu werkelijk nodig, waarin kunnen we die veiligheid bieden en mogelijkheden scheppen ter ontwikkeling? We hebben het weleens gezegd: de kraan is open gegaan. Die staat open en ik bedoel het niet zo te zeggen als het misschien klinkt, maar het is een PM-post geworden. Met elkaar deze zorg vorm en inhoud geven, dat is lastig. Binnen de jeugdzorg moet er gekeken worden hoe er toch grip gekregen kan worden als raden op zo'n grote GR. Dat is echt een struggle. We zijn nu met tien gemeenten na de herindeling, dus we kunnen elkaar wel wat gemakkelijk vinden, die weg zijn we natuurlijk dit jaar ingeslagen. Daar heb ik ook wel hoop op, want met tien gemeenten kunnen we dat makkelijker handelen dan met zeventien, maar we moeten elkaar wel gaan vinden. Wat je nu ziet, hoe het verder vorm krijgt: de gemeenten krijgen natte voeten van de kosten, die eraan verbonden zijn. De decentralisatie moet echt nog vorm krijgen: hoe gaan we dat doen? De boeg golf gaat veel geld kosten. Maar is er al wat zicht m.b.t. die transformatie? Dat is er eigenlijk nog niet. Het vraagt veel afstemming. Het vraagt ook het opnieuw bekijken van: wat doen we en wat vraagt onze jeugd? Daarop moet een passend antwoord gevonden worden. Wat mij betreft, gaan we daar echt nog eens met elkaar voor zitten en per gemeente bekijken hoe we die lokale paragraaf in gaan kleuren.

De voorzitter bedankt haar. Hij komt straks nog even terug op de doe-democratie en de representatieve democratie. Hij gaat eerst even naar de heer

Stam. De commissaris vroeg of het nodig is dat de nieuwe burgemeester ervaring heeft in het openbaar bestuur. Wat wordt verstaan onder krachtig en invloedrijk? Welke competenties heeft de nieuwe bestuurder nodig? Kunt u daar iets over zeggen? De bestuursstijl.

De heer Stam:

Ja, dank u wel voor deze mogelijkheid. Het zal u niet verbazen: we zijn een nieuwe gemeente. Dat betekent veel nieuwe mensen, zowel in het college als ook in de raad. Een ambtelijke organisatie die een fusie mee maakt, dat is op zichzelf al een behoorlijke uitdaging, zeker voor veel mensen. Als daarbij ook nog eens een veranderende organisatiestijl bij plaats vindt, dan vinden er op vele vlakken bewegingen plaats, waarbij het fijn of handig is als er ook een stabiele factor is, die ook nog kan verbinden. Als je kijkt naar de eigenschappen die verbinding omschrijven, dan is het in deze fase, in deze gemeente belangrijk dat er een stabiele factor is. U begrijpt dat deze verandering, die bij heel veel mensen plaats vindt, enorm veel aandacht nodig heeft en dat je het met elkaar moet doen. Dat is ook de cultuur, die hier in de waard heerst: we moeten het met elkaar doen. Dat doen we in de dorpen en in de stad. We zijn verschillend van achtergrond, van interesses, mogelijkheden, potenties, maar we begrijpen als geen ander, niet alleen om droge voeten te houden, maar ook om elkaar te kunnen helpen, dat je elkaar ook nodig hebt. Zo'n burgemeester hebben wij heel hard nodig. Ook in de bestuursstijl. Ik wil niet zeggen dat het knalt in deze raadszaal, absoluut niet, dat zou ik ook zeker niet zo willen duiden. Gisteren is bijvoorbeeld een raadsbreed amendement vast gesteld. We zoeken heel vaak de toenadering naar elkaar om constructief de weg naar voren te vinden. Oppositie en coalitie, ja, ze bestaan wel en er zijn echt verschillen, maar we merken in deze fase, we zijn nu 6 maanden onderweg, dat je elkaar ook moet vast houden, want de samenleving en de inwoners hebben er niets aan als we hier met z'n allen aan het rollebollen zijn. De kwaliteit, die we willen leveren voor de samenleving, de taken en de verantwoordelijkheden die we daarin hebben, ja, die moeten op een verbindende manier bij elkaar komen. Ik zeg altijd: uitgangspunt van de raad is er, veelal constructief naar voren en veel samen willen doen en daarbij hoort een burgemeester die dat aanvoelt, die tactisch en sensitief met dit soort uitdagingen om gaat. U zei: de burgemeester zal ook zijn mening hebben, hij zal soms als boegbeeld fungeren. Ik denk: een burgemeester die gevoeligheid heeft, die die sensitiviteit heeft, die zal dat soms ook bewust inzetten. Dat helpt ook in de verbinding om soms dingen heel scherp neer te zetten, zeker als je een op consensus gerichte raad hebt zoals wij dat willen zijn veelal, omdat dat ook in onze cultuur zit. Ja, wat wij ook hebben neergezet in de concept profielschets is, dat de nieuwe burgemeester ook vermogen heeft tot zelfreflectie. Ik denk dat dat ook erg belangrijk is als het gaat om reflectie richting de raad, richting college, richting ambtelijke organisatie en de samenwerking daarin, dat ook erkend wordt dat zo iemand ook zelfreflectie heeft. Dat past ook bij de eerlijkheid en de integriteit, die ook de inwoners van

de waard ook wel kenmerken. Hij moet toch ook kritisch kunnen zijn op zichzelf. Als dat herkenbaar is in de burgemeester, dan vinden wij dat wel belangrijk.

De voorzitter bedankt hem en gaat naar de heer Egas, of hij iets kan zeggen over de regionale samenwerking

De heer Egas:

Dank u wel, voorzitter, voor de gelegenheid om ook aan de solliciterende mensen mee te geven, dat de gemeente Molenlanden uiteraard zich niet op een eiland bevindt. Hoewel op het ogenblik het eiland-denken in Europa natuurlijk wel speelt, denk ik dat met name de gemeente Molenlanden ook door zijn ligging in deze regio eigenlijk een soort centrumfunctie heeft als verbindende gemeente tussen Drechtsteden, Krimpenerwaard, Vijfheerenlanden, Altena en vergeet ook niet de gemeente West-Betuwe. We zitten eigenlijk op een soort knooppunt tussen een aantal provincies en een aantal flinke gefuseerde gemeenten. In dat krachtenspel zal ook onze burgemeester een belangrijke rol spelen. Dat doet hij op dit moment ook al, met name door leiding te geven aan de regionaal maatschappelijke agenda. Eigenlijk door het uiteenvallen, ja, soort beëindigen van de regio Alblasserwaard Vijfheerenlanden ontstond er toch een bestuurlijk vacuüm in de regio, waar gemeenten elkaar toch ontmoeten en elkaar ook nodig hebben. Grenzeloos, ik zou haast zeggen: grensontkennend, dat zou ook nog een woord zijn, wat in deze thematiek past. Maar in ieder geval dat we ons wel bewust zijn van grenzen, die er zijn. Het heeft er ook mee te maken, dat de veiligheidsregio zich weer opnieuw moet settelen door de uittreding van een aantal gemeenten. Maar goed, daarin speelt de burgemeester toch een heel belangrijke rol. Zoals ik al zei: bestaande verbanden zijn wat onthecht geraakt op die manier. Het is wel goed om elkaar wat te vinden met name voor de werkgelegenheid en thema's als wonen. Dat zijn thema's die we regionaal bespreken. Ik noemde ook al even de veiligheidsregio, waar de burgemeester een belangrijke positie inneemt. We hebben hier heel veel brandweerkorpsen binnen deze gemeente. Van tijd tot tijd ontstaat er toch altijd weer wat verontrustend nieuws van deze of gene kant vandaan. Dan is het ook weer van belang, dat de burgemeester zich breed maakt voor onze vrijwilligers, ook op de hogere echelons binnen onze provincie. Het is belangrijk dat we als gemeente daar ook voor staan en dat de burgemeester de boodschap ook duidelijk weet over te brengen. Ja, we hebben natuurlijk een behoorlijk bestuurlijk conglomeraat aan onze westzijde, Drechtsteden. Maar daar hebben we natuurlijk ook regelmatig mee te maken. Neem bijvoorbeeld Kinderdijk. Het zal u niet ontgaan zijn op het provinciehuis, dat daar ook enige problematiek speelt. Er moet natuurlijk samen gewerkt worden met de gemeente Alblasserdam. En de gemeente Alblasserdam zit weer in de Drechtsteden. Zodoende vraagt het wel van de burgemeester om zich in de regio actief te bemoeien, gevraagd en ongevraagd, als het ook maar het belang van de

gemeente Molenlanden dient. U stelde net nog even een spannende vraag: wat als het in de regio spannend is en het is in de gemeente spannend? Het is raar dat ik dat zeg, terwijl het gaat over bestuurlijke oriëntatie buiten de gemeente, zou ik zeggen: dan heeft de gemeente uiteindelijk wel de prioriteit. Het is tenslotte toch de burgemeester van Molenlanden en niet de burgemeester van de regio. We vinden het ook van belang dat de burgemeester ook Den Haag zijn weg weet te vinden, u kent, maar ook binnen Gedeputeerde Staten. Het is nu natuurlijk een beetje lastig, maar dat zal wel goed komen, neem ik aan, commissaris, dat we op enige termijn een college van Gedeputeerde Staten hebben. Ook daar zal de burgemeester zijn weg en zijn kennis en zijn netwerk op moeten bouwen of al hebben, dat zou ook wel fijn zijn. Volgens mij heb ik aardig wat dingen genoemd. Grote regionale problemen die er zijn, zijn de krimp van het gebied, wonen, en ervoor zorgen dat het een aantrekkelijk gebied blijft om hier te komen wonen. Of in ieder geval de mogelijkheid om hier te blijven, want dat is natuurlijk ook nog een belangrijke. Veel jonge mensen trekken nu weg naar andere dorpen, maar we willen ze ook graag voor onze gemeenschap behouden om die gemeenschap weer van vers bloed te voorzien en ook te zorgen voor de ouderen en voor de gemeenschap. Daarom is het nodig, dat er ook jonge aanwas blijft, ook in al onze dorpen.

De voorzitter bedankt hem en gaat naar de heer Van Rees, CDA fractie, of hij iets kan zeggen over de economische uitdagingen en de financiën.

De heer Van Rees:

Dank u wel, voorzitter. Eerst maar bij het laatste beginnen. De voorzitter dacht dat hij met de agrarische uitdagingen zou beginnen, omdat hij agrariër is.

De heer Van Rees:

Ik wil niet heel beperkt zijn. Dat leek de minste opgave, financieel, want Molenwaard was goed op stoom en Giessenlanden was een gemeente waar iedereen wel mee wilde fuseren, een enorm banksaldo vermogen. We zijn nu zes maanden onderweg en we hebben al wel wat winstwaarschuwingen ontvangen, informeel via de wethouder financiën. Dat is ook wel te begrijpen in het klimaat waarin wij heden ten dage moeten opereren. Het sociaal domein is genoemd. We hebben een begroting van € 94mln en een derde daarvan is het sociaal domein. Dus als er daar tekorten zijn, zijn het vaak forse tekorten. Dat ontlopen we als gemeente Molenlanden ook niet, dat is wel een punt waar alle gemeenten mee te maken hebben, daarin zijn wij geen uitzondering. Een ander punt, wat ik hier toch wel wil noemen, duwen we nog een beetje van ons weg. Maar we hebben hier sinds 1277 een bepaalde solidariteit in dit gebied, dat we met elkaar zorg dragen voor wegen en waterkering en dat dreigt nu onderuit gehaald te worden doordat bijvoorbeeld de wegen buiten de bebouwde kom, die nu nog in het beheer van het waterschap zijn en daar collectief geld voor ophaalt in het hele gebied, door het waterschap afgestoten wordt om het bij de gemeente onder te brengen. Dan is er maar één gemeente die nadeelgemeente

is en dat is Molenlanden en in zekere zin nog een deel Vijfheerenlanden. Maar de Drechtsteden-gemeenten gaan er fors beter van worden. Dat ondermijnt de solidariteit, die we altijd gehad hebben in dit gebied: samen zorg dragen voor onderhoud van wegen en waterkering. Het verhaal is dat veel van onze wegen op waterkeringen liggen. Dat wordt niet altijd zo ervaren, maar iedere polderafscheiding is een waterkering en die blijven in definitie bij het onderhoud van waterschappen, dus het is een hele vreemde beweging van het waterschap om zoiets te willen. Dat staat inmiddels ook heel ver van ons af. We moeten als gemeente enorm strijden om de solidariteit, die dit gebied kenmerkt, in de benen te houden, want anders gaan we als gemeente Molenlanden enorm veel kosten op onze hals halen, waar we nu niet de middelen voor hebben. Als we de middelen op moeten halen bij onze burgers, zal dat een enorme belastingverhoging betekenen, doordat we het niet meer over het hele gebied kunnen verdelen en we eigenlijk een betrekkelijk dun bevolkt gebied zijn. Dit betekent per inwoner een forse verhoging van de bijdrage, dus dat moeten we niet willen. Dat is wel een donkere wolk. We duwen het nog heel moedig van ons af, omdat we dat niet willen. Maar ja, in hoeverre kunnen we dat als zelfstandige gemeente? Ik denk dat de provincie hier nog wel een rol in zou kunnen spelen. Dat is wellicht een politieke, maar goed. Verder hebben wij te maken, financieel, als grote plattelandsgemeente met het onderhoud van wegen, maar ook bodemdaling is een aspect wat hier natuurlijk een rol speelt. Daar schrikken we overigens niet van, want dat hebben we ook al sinds we hier aan ontwatering zijn begonnen. Maar er is natuurlijk wel de voortdurende zorg om dat in de benen te houden. Dus financieel leek het heel makkelijk te zijn, maar we staan nu gewoon weer met de voeten in het veen, om het zo maar te zeggen. De uitdaging is hier ook gewoon om een sluitende begroting te krijgen en om de lasten voor de burgers ook aanvaardbaar te houden. Dat is best keuzes maken en soms ook lastige keuzes. Nu iets over de economische ontwikkelingen, want de voorzitter vroeg daar ook naar. Agrarisch gebied: één derde van de melkproductie van Zuid-Holland, misschien is het inmiddels wel meer, komt uit de Alblasserwaard. Het is echt een melkrijk gebied. Dat is eenzijdig natuurlijk, maar ik benader het dan vanuit de agrarische sector. Maar we hebben ook een behoorlijk aandeel in de transportsector, met veel bedrijvigheid daar rondom heen. Vergeet ook niet de scheepsbouw. Het toerisme komt op; we zijn een aantrekkelijk gebied, dus daar liggen ook uitdagingen en kansen. Dus qua economische ontwikkeling zit hier best veel potentie. Dat biedt ook weer kansen voor leefbaarheid enzovoorts. We zijn zeker geen openluchtmuseum. Daar wilde ik het bij laten, voorzitter.

De voorzitter bedankt hem en gaat nog even naar de heer Snoek voor veiligheid en ondermijning, of hij daar nog iets over kan zeggen. Dan blijft nog één onderwerp liggen: doe-democratie en representatieve democratie. Hij wil voorkomen, dat daar een hele discussie met elkaar over gevoerd wordt, want hier zijn verschillende opvattingen over in de raad. Hij komt straks terug bij

mevrouw Stravers en hij wil de heer Egas vragen er ook nog iets over te zeggen, omdat dit onderwerp hem ook bezig houdt.

De heer Snoek:

Ik vind dat u een lastige vraag stelt. Dat komt omdat ik even terug ga, in mijn hoofd, naar het proces en wat we zijn aangegaan in de concept profielschets. We hadden dat volgens de hoogste ambtenaar bij de veiligheidsregio eigenlijk te mager weg gezet. En dan bedoel ik met name het punt ondermijning, wat hij signaleerde. Hij vond dat een heel belangrijk punt, een belangrijk aandachtspunt, om daar bestuurlijk mee om te gaan op gemeentelijk niveau. Hij gaf aan, dat we dat wat explicieter moesten aangeven in de voorliggende versie. Dat is me bij blijven hangen. Handhaving. Ja, we hebben hier de afgelopen zes maanden, maar ook bij de rechtsvoorgangers, best wel veel over handhaving gesproken. We zijn wel een maatschappij, die mee wil buigen, mee wil denken, in de mogelijkheden. De nieuwe omgevingswet is daar wel één van natuurlijk, in relatie tot de bevolking. Maar aan de andere kant blijft het ook best wel veel liggen: handhaving. Ik weet niet meer precies wat het college ons de laatste weken heeft gemeld, maar volgens mij is handhavingsbeleid in wording. Zeg maar: harmonisatie. Daar zullen we met z'n allen nog eens flink wat accenten op moeten zetten. Ik ben best wel meebuigzaam, dat komt misschien wel vanuit mijn politieke kleur, maar aan de andere kant vind ik ook wel: recht is recht en krom is krom.

De voorzitter bedankt hem en kijkt even naar mevrouw Stravers, of zij iets wil zeggen over de doe-democratie en representatie democratie. De manier waarop tot besluiten gekomen wordt, zo kan het ook vertaald worden.

Mevrouw Stravers:

Ja, voorzitter, graag. We kunnen wel stellen eigenlijk, dat wij uitgaan van een doe-democratie, in de zin van dat we daarin belang hechten bij de waarden. Van de burgemeester wordt ook gevraagd: menswaardig. Dat woord is volgens mij bij de VNG ook gevallen. Menswaardig, dus zeg maar: vanuit de pit, zoals we dat in Molenlanden hebben genoemd, de zaken benaderen. Dat betekent eigenlijk dat je eerst het gesprek aangaat aangaande ontwikkelingen, die de inwoners direct raken. Dat zijn er natuurlijk veel, daar gaan wij vooral over als lokale overheid. Dan is het gesprek aangaan met de inwoners vanuit die waarde eigenlijk één van de belangrijkste startpunten. Wij zijn daarnaast ook een hele kleurrijke gemeente. Zoals ik al eerder zei: we hebben 19 dorpen en 1 stad, ieder met een eigen kleur, een eigen cultuur. Daarbij zullen we er rekening mee moeten houden, dat het niet overal hetzelfde is. Dus dat we geen beleid maken op detailniveau, wat voor alle gemeenten geldt. Veelal overstijgend wel, maar als je meer naar detailniveau gaat, kan dat niet, omdat dat niet altijd past in de gemeente. Dus dan zal je die balans, emotioneel en zakelijk, op het netvlies moeten hebben. Je zal die emotie moeten voelen, moeten horen, moeten zien, om vervolgens vanuit het gesprek in consensus te

komen met de bevolking om te kijken wat gedragen wordt. Want gedragen besluiten komen tot uitvoering en vooral daar waar vanuit een doe-democratie gevraagd wordt om samen op te gaan trekken. Het is niet meer zo: u vraagt, wij draaien. De bal is voor een groot deel ook weer bij de inwoners terug gelegd. Neem het groenonderhoud. Er wordt gevraagd aan inwoners om ook zelf de hark op te pakken om de omgeving mee schoon te houden. Dan zal je van daaruit moeten vertrekken, vanuit die gedachte van de doe-democratie. Daar past dan een samenlevingsprogramma bij. Dus je gaat naar de pit, we halen op en kijken wat mogelijk is. Het kan niet zo zijn, dat het een verlanglijstje is, zoals ze al eerder zei: u vraagt en wij draaien. Dat kan het niet zijn zo.

De voorzitter bedankt haar en gaat tot slot nog naar de heer Egas.

De heer Egas:

Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat mevrouw Stravers precies het punt aanreikt, waarvan ik denk: daar zou het wel mis kunnen gaan. Want als je zegt: we gaan per dorp besluiten nemen of per omgeving bekijken wat er nodig is, dan zou je haast kunnen vermoeden dat er rechtsongelijkheid gaat ontstaan. Degene die het meeste roept en het hardste schreeuwt, krijgt ook het eerste gelijk. Ik vind dat juist de vertegenwoordigende democratie ervoor moet zorgen dat de stem, die niet gehoord wordt, vanzelfsprekend of van nature, dan denk ik aan kwetsbare mensen, ouderen, gehandicapten, vluchtelingen, minima, dat zijn niet de usual suspects, maar dat juist de vertegenwoordigende democratie die stem in de gemeenteraad laat horen. Dus het kwetsbare, hetgeen wat niet aan de doe-democratie mee kan doen, niet hoger opgeleid is en niet meer dan gemiddeld verdient, die mensen hebben ook recht op hun stem. Juist een gemeenteraad als deze, binnen zo'n gemeenschap, moet ervoor zorgen dat de stem die niet gehoord wordt, toch ter sprake komt. Dat is de waarde van de vertegenwoordigende democratie. Die wil ik graag bij deze, ook voor de komende burgemeester, nog eens onderstrepen.

De voorzitter bedankt hem. Dit zijn alle antwoorden op de vragen die de commissaris voorbij heeft laten komen.

Commissaris van de Koning de heer Smit:

Dank voor de zorgvuldige en uitvoerige beantwoording. Ik zou nog lang met u in gesprek kunnen zijn, maar dat gaan we niet doen. Ik denk dat ik genoeg weet. Er staat veel in de profielschets zelf. U heeft het van papier gehaald door het beantwoorden van de vragen. We gaan het net uitwerpen en kijken wat we binnen kunnen halen. We hebben het er dan in oktober over.

De voorzitter bedankt hem en gaat over tot vaststelling van de profielschets. Wenst iemand van de raad nog een stemverklaring af te leggen? Nee? Mag hij

vast stellen dat de raad unaniem met deze prachtige profielschets gaat instemmen? Dat is het geval. Dan is het bij deze vast gesteld. Dank u wel.

De voorzitter vraagt de heer Snoek om een exemplaar van de profielschets te overhandigen aan de commissaris. Bij de duurzaamheidsstoel, de stoel van de toekomst. Deze staat in de raad. Als een raadslid het niet meer weet, mag hij op de stoel plaats nemen in de hoop, dat er wijsheid komt.

De heer Snoek overhandigt de commissaris de profielschets, alsmede een mand met streekproducten.

Applaus.

De voorzitter bedankt de commissaris en de heer Snoek voor dit plechtige moment. Hij stelt voor om de vergadering te schorsen voor een kort moment om de commissaris en de kabinetschef uitgeleide te doen. Nadien kan de verordening vertrouwenscommissie vast gesteld worden.

Schorsing: 5 minuten.

4 Verordening vertrouwenscommissie

De voorzitter constateert, dat niemand het woord wenst en stelt vast dat de raad unaniem met deze verordening instemt. Aldus besloten.

5 Sluiting

De vergadering wordt om 20.43 uur gesloten.

Woordelijk verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, aan de hand van een geluidsopname van de vergadering.